

El Gorg Negre

Sobremunt

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 7800 metres per pista forestal de la carretera BV. 4601, punt quilomètric 18'460.

Coordenades:

Latitud: 42.00819
Longitud: 2.18234
UTM Est (X): 432292
UTM Nord (Y): 4651009

Classificació

Número de fitxa 08271 - 56
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 12/12/2008 - 01:00

Descripció

El Gorg Negre s'erigeix amb autoritat com el paratge més simbòlic de la riera de Sorreigs. Emmotllat per un pintoresc saltant de l'esmentada riera en baixar cap a la Plana, és un gorg profund on, segons la dita popular, s'apleguen les bruixes que desfermen les pitjors tempestes que assolen la plana de Vic. La gent també

explica que el Gorg Negre no té fons i que, per tant, deu arribar fins al mateix infern. El seu aspecte alhora exòtic i sinistre ve refermat per la presència de parets de roca encastellades que el tanquen, com per protegir-lo de tot accés forà. Precisament dalt d'una d'aquestes parets se situa una petita esplanada coneguda com el pla de les Bruixes. S'explica que una vegada un home curiós va pretendre comprovar la seva profunditat, de manera que, situat a la cornisa de pedra que permet acostar-se fins al salient d'una altra paret del Gorg, lligà una pedra a l'extrem d'un cordill molt llarg, que anà amollant lentament. El fil s'acabà del tot sense haver arribat a tocar el fons de dit Gorg, al mateix temps que sentí, des de la pregonesa, una sardònica veu que li deia: "Descabdella que descabdellaràs, que mai al fons no arribaràs".

També s'afirma que, ja fa molt temps, en una nit fosca com una gola de llop, hi havia un pagès que passava prop del Gorg i va veure un moltó gras i de bona presència. Va pensar que en aquell moment que l'animal es devia haver escapat a algú. Aleshores es va treure la faixa i el va lligar a la cua del cavall per tal de portar-lo a casa seva. Però, així que van passar el Gorg, el moltó s'encabrità tant i es posà a tibar amb tanta força que s'enduia el cavall i el pagès junts cap al fons del Gorg. En veure's en tan greu perill, el bon home exclamà: "Valga'm les tèmpores de sant Tomàs!" Al mateix temps reaccionà tallant la faixa amb un punyal que duia. El moltó, sorprenentment, li contestà aleshores: "Sort n'has tingut que dejunades les has". I immediatament desaparegué en la sinistra fondària.

Observacions:

Aquestes llegendes sobre el Gorg Negre van ser recollides dins del recull de llegendes i rondalles "El Lluçanès màgic", Tot i així ja havien estat recollides per Isabel Iborra i Plans dins la secció "Històries de la vora del foc" a la revista Espurna.

Bibliografia

AADD (1998). El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès. Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès.

IBORRA, Isabel (1985). "Històries vora el foc" dins Espurna, publicació del Lluçanès, num. 11, gener de 1985.

